

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 22Ek/1662/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124347358
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124347358.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného 1/: maloletý A. B., nar. X.X.XXXX, trvalé bydlisko XXX XX B. C. XXX a oprávneného 2/: maloletý A. B., nar. X.XX.XXXX, trvalé bydlisko XXX XX B. C. XXX, obaja v zákonomnom zastúpení matka: D. B., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko XXX XX B. C. XXX, v práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Jaroslav Čibenka s.r.o., so sídlom F. Urbánka 797/14, 020 01 Púchov, IČO: 47 254 181, proti povinnému: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko: XXX XX B. C. XXX, v práv. zast.: Mgr. Stanislava Tichá, advokátka, so sídlom Zakvášov 1519/55, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 46 484 914, o vymoženie výživného, vedenej pod sp. zn. 107EX 289/24 u súdneho exekútora: JUDr. Jozef Martišik st., so sídlom Exekútorského úradu v E., F. XXXX, o sťažnosti oprávnených 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp zn. 22Ek/1662/2024 zo dňa 10.04.2025, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1662/2024 zo dňa 10.04.2025 vo výroku I. m e n í tak, že exekúciu v časti vymáhania trov oprávnených vo výške 16,61 eur z a s t a v u j e .

II. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1662/2024 zo dňa 10.04.2025 vo výroku II. m e n í tak, že:

- povinnému nárok na náhradu trov konania voči oprávnenému 1/ v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a podanou sťažnosťou povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1662/2024 zo dňa 26.11.2024 n e p r i z n á v a .

- oprávnený 2/ a povinný n e m a j ú nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a podanou sťažnosťou povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1662/2024 zo dňa 26.11.2024.

III. Oprávnení 1/ a 2/ a povinný n e m a j ú nárok na náhradu trov sťažnostného konania v súvislosti s podanou sťažnosťou oprávnených proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1662/2024 zo dňa 10.04.2025.

odôvodnenie:

1. Maloletí oprávnení 1/ a 2/ (ďalej aj „oprávnení“) v zákonomnom zastúpení matkou sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 18.7.2024 domáhali od povinného vymoženiu zameškaného výživného vo výške 460 Eur a bežného výživného vo výške 490 Eur mesačne, a to na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 86P/24/2024 zo dňa 16.5.2024, právoplatného a vykonateľného dňa 28.5.2024. Rozsudkom bola povinnému uložená povinnosť poukazovať na výživu maloletého oprávneného 1/ zvýšené výživné zo sumy 250 Eur mesačne na sumu 290 Eur mesačne a na maloletého oprávneného 2/ zo sumy 170 Eur mesačne na sumu 200 Eur mesačne, na každé dieťa od 01.06.2024, ktoré bude poukazovať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých (oprávnených). Poverením zo dňa 5.8.2024 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho

exekútora JUDr. Jozefa Martiška st., so sídlom Exekútorského úradu v Púchove, Samoty 1061, ktorý vedie exekúciu pod sp. zn. 107EX 289/24.

2. Uznesením sp. zn. 22Ek/1662/2024 zo dňa 26.11.2024 súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

3. Uznesením sp. zn. 22Ek/1662/2024 zo dňa 12.02.2025 súd po podaní sťažnosti povinného uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1662/2024 zo dňa 26.11.2024 zmenil tak, že I. výrokom konanie v časti dlžného výživného na mal. A. B. v sume 290 eur a bežného výživného vo výške 290 eur mesačne podľa ust. § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku zastavil, II. výrokom konanie v časti dlžného výživného na mal. Matiju Zvoneka v sume 100 eur podľa ust. § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil, III. výrokom v prevyšujúcej časti súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. V uvedenom uznesení súd zároveň uložil vyššiemu súdnemu úradníkovi rozhodnúť o trovách konania vrátane trov sťažnostného konania. Dôvodom zmeny napadnutého uznesenia bola novota, ktorá nastala po vydaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka, a to skutočnosť, že Okresný súd Trenčín rozsudkom sp. zn. 84P/49/2024-91 zo dňa 21.11.2024 zmenil rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.06.2023 sp. zn. PB – 4P/7/2023-49 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 01.12.2023, sp. zn. 14Co/81/2023-91, v časti zverenia mal. A. do osobnej starostlivosti a úpravy styku a rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.05.2024 sp. zn. 86P/24/2024-48 (t.j. exekučný titul) v časti výživného na mal. A. tak, že mal. A. zveril do osobnej starostlivosti otca a matke maloletého uložil povinnosť prispievať na výživu mal. A. výživným od 01.07.2024 do 30.11.2024 vo výške 200 eur mesačne a od 01.12.2024 vo výške 80 eur mesačne s tým, že zameškané výživné od 01.07.2024 do 30.11.2024 vo výške 1000 eur súd povolil matke maloletého splácať v mesačných splátkach po 50 eur spolu s bežným výživným. Uvedený rozsudok Okresného súdu Trenčín nadobudol právoplatnosť dňa 08.01.2025.

4. Uznesením sp. zn. 22 Ek/1662/2024 zo dňa 10.04.2025 súd I. výrokom zamietol nárok na náhradu trov exekúcie oprávneného vo výške 16,61 eur, II. výrokom zaviazal maloletých oprávnených zastúpených matkou, aby nahradili povinnému trovy exekúcie vo výške 88,50 eur, a to do desiatich dní od právoplatnosti uznesenia.

5. I. výrok predmetného uznesenia súd v osobe vyššieho súdneho úradníka odôvodnil tým, že povinný mal čiastočný úspech vo veci podaného návrhu na zastavenie exekúcie vzhľadom na skutočnosť, že exekúcia bola na návrh povinného v časti dlžného výživného 390 Eur zastavená a pokračuje vo zvyšnej časti dlžného výživného 70 Eur ($460-390=70$) a v časti bežného výživného 200 Eur mesačne na maloletého A.. Z tohto dôvodu súd považoval za potrebné znížiť trovy oprávnených priznané poverením na vykonanie exekúcie, pričom vychádzal zo sumy 70 Eur. Oprávnení si v návrhu na vykonanie exekúcie uplatnili trovy exekučného konania pozostávajúceho z trov právneho zastúpenia v celkovej sume 70,80 eur z tarifnej hodnoty 460 eur (31,54 eur za prevzatie vecí a spísanie návrhu + 2 x režijný paušál za rok 2024 vo výške 13,73 eur). Súd oprávneným vo výrokovej časti rozhodnutia priznal trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 54,10 eur z tarifnej hodnoty 70 eur (2 x polovičný úkon 8,30 eur za prevzatie vecí a spísanie návrhu + 2 x režijný paušál za rok 2024 vo výške 3,73 eur + DPH vo výške 10,13 eur).

6. II. výrok predmetného uznesenia súd v osobe vyššieho súdneho úradníka odôvodnil zásadou úspechu povinného v konaní, nakoľko povinný mal v spore o zastavenie exekúcie úspech, pričom vychádzal z tarifnej hodnoty 460 eur – výšky zročného peňažného plnenia, o vymoženie ktorého išlo v danom spore. Povinný si podaním doručeným súdu dňa 10.04.2025 uplatnil trovy exekučného konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 88,50 eur (3 x polovičný právny úkon po 15,77 eur v zmysle ust. § 10 ods. 1, § 13 a ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 655/2014 Z.z. (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, návrh na zastavenie exekúcie, sťažnosť proti uzneseniu súdu) spolu 47,31 eur x 3 x správna réžia p 13,73 eur v zmysle ust. § 16 ods. 3 vyhlášky za rok 2024 spolu 41,19 eur) t.j. spolu 88,50 eur.

7. Proti uvedenému uzneseniu podali oprávnení sťažnosť, ktorú odôvodnili tým, že uznesenie o trovách vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, nakoľko oprávnení podali návrh na výkon exekúcie dňa 18.7.2024, t.j. v čase existencie rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.5.2024, právoplatného a vykonateľného dňa 28.5.2024. Návrh bol teda podaný a vychádzal z právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Skutočnosť, že počas prebiehajúceho exekučného konania došlo k vydaniu nového rozhodnutia nemôže mať vplyv na oprávnenosť podaného návrhu dňa 18.7.2024. Návrh bol teda podaný

tak, ako bolo v exekučnom titule a preto je potrebné aj vzhľadom k trovám exekúcie vychádzať zo stavu v čase podania návrhu na výkon exekúcie. V časti uznesenia súdu o úspechu podľa § 255 Civilného sporového poriadku nemožno súhlasiť s výrokom súdu, že úspech čo i len čiastočný mal povinný (bez ohľadu na skutočnosť uvedenú vyššie, a to že v čase návrhu oprávnení vychádzali z právoplatného a vykonateľného exekučného titulu), nakoľko na maloletého A. je exekúcia vedená v zmysle podaného návrhu (100%) a na mal. A. zastavil len v časti 390 Eur (z dôvodu nového rozhodnutia súdu počas exekučného konania po podaní návrhu na výkon exekúcie). Z uvedeného dôvodu majú oprávnení za to, že práve oni mali úspech vo veci podaného návrhu a nebyť nového rozhodnutia vo veci, ktorý v čase podania návrhu neexistoval, mali by 100% úspech vo veci. Už aj v samotnom základe tzv. „nachádzacom“ konaní, ktoré predchádza vykonávaciemu konaniu, sa oprávnenosť podaného návrhu podľa Civilného sporového poriadku posudzuje ku dňu podania návrhu (žaloby). Z uvedeného dôvodu je rozhodnutie o trovách konania nesprávne, nakoľko ako bolo uvedené vyššie, oprávnení mali úspech vo veci a v čase podania návrhu na výkon exekúcie návrh bol oprávnený v 100% výške. V prípade posudzovania súdom vyššie uvedeným spôsobom by zmena rozhodnutia počas exekučného konania, o ktorom oprávnený v čase podania návrhu na výkon exekúcie, nemôže mať vedomosť ani ho predpokladať, mala za následok, že tento by bol zaviazaný na úhradu 100% trov konania, hoci vychádzal z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, t.j. postupoval správne. Uvedený spôsob posudzovania je teda celkom zrejme nesprávny a je nevyhnutné posudzovať úspech vo veci podľa výšky vykonanej exekúcie a nie podľa časti zastavenia a takisto je nevyhnutné vychádzať zo skutočností v čase podania návrhu.

8. Povinný sa k podanej sťažnosti oprávnených písomne vyjadril. Vo svojom stanovisku uviedol, že exekúcia na mal. A. je vedená len čiastočne, nie v rozsahu 100 % ako tvrdí právny zástupca oprávnených. Zároveň exekúcia na mal. A. je zastavená v celosti, nie len v rozsahu 390,- €, ako tvrdí právny zástupca oprávnených. Výrokom uznesenia je teda jednoznačne ustálené, že povinný mal vo veci úspech čiastočný, pričom podľa ich názoru tento úspech predstavuje 85 % (počítaný zo sumy tvrdeného zameškaného výživného v návrhu k sume dlžného výživného vymáhaného v exekučnom konaní). Hoci súd postupoval tak, že znížil trovy oprávnených priznané poverením na vykonanie exekúcie, pričom vychádzal zo sumy 70,- € dlžného výživného ako tarifnej hodnoty, je presvedčený, že s prihliadnutím na ustanovenie § 255 CSP a výpočet pomeru úspechu k neúspechu, oprávnená by nemala mať právo na náhradu trov konania vôbec, pretože jej úspech na podanom návrhu predstavuje len 15 % (pričom od jej úspechu by sa mal odpočítat' jej neúspech, čo v konečnom dôsledku by predstavovalo zápornú hodnotu). Pokiaľ ide o tvrdenie, že oprávnenosť podaného návrhu podľa CSP sa posudzuje ku dňu podania návrhu, s týmto nemožno súhlasiť, nakoľko v zmysle ustanovení CSP súd posudzuje skutkový stav a jeho právnu kvalifikáciu a teda aj oprávnenosť nároku vždy ku dňu vyhlásenia rozsudku. Podľa rozhodnutia Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 84P/49/2024-91 zo dňa 21.11.2024, bol maloletý A. zverený do osobnej starostlivosti otca a matka bola zaviazaná zaplatiť výživné od 01.07.2024. Preto akékoľvek tvrdenia oprávnených o ich úspechu a dôvodnosti nároku, keď matka sama mohla po právoplatnosti rozsudku OSTN urobiť úkon smerujúci k zastaveniu exekúcie, keďže povinný mal záujem vec okamžite urovnať, je nemorálne a zavrhnúťhodné, pretože celé exekučné konanie je vyvolané len v dôsledku jej frustrácie a neochoty zmieriť sa s rozvodom manželstva, čomu nasvedčujú aj jej podania. Povinný v nadväznosti na vyššie uvedené navrhol, aby súd sťažnosť oprávnených zamietol a povinnému priznal náhradu trov konania. V prípade, že súd sťažnosťou napadnuté uznesenia zruší, povinný navrhol, aby súd rozhodol tak, že oprávnení nemajú nárok na náhradu trov exekučného konania a súčasne ich zaviazal uhradiť povinnému trovy exekúcie.

9. Súd listom zo dňa 28.07.2025 vyzval účastníkov exekučného konania na vyjadrenie sa k novej aplikácii ust. § 257 CSP vo veci rozhodovania o trovách účastníkov konania (vyšší súdny úradník vec posúdil v zmysle ust. § 255 CSP).

10. Povinný s aplikáciu uvedeného ust. § 257 CSP nesúhlasil a poukázal na argumentáciu v návrhu na zastavenie exekúcie a v podanej sťažnosti. V prejednávanej veci podľa názoru povinného strany o aplikáciu uvedeného ustanovenia nežiadali, pričom v prejednávanej veci ani nejde o výnimočný prípad v zmysle dikcie zákona. Náhrada trov konania, ktorá povinnému patrí z titulu úspechu vo veci nepredstavuje neprimeranú záťaž pre oprávnenú. Práve naopak, pokiaľ by súd použil ust. § 257 CSP, došlo by k zjavnej nespravodlivosti na strane povinného, ktorý sa len účinne bránil.

11. Oprávnení sa k novej aplikácii ust. § 257 CSP na výzvu súdu písomne nevyjadrili.

12. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

13. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

14. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

15. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

16. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

17. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

18. Podľa ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

19. S poukazom na vyššie uvedené a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal sťažnosťou napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka je potrebné zmeniť.

20. Exekučným titulom v predmetnej exekučnej veci bol rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 86P/24/2024-48 zo dňa 16.05.2024, ktorým bola schválená rodičovská dohoda medzi povinným a matkou maloletých detí, na základe ktorej bol otec maloletých detí, t.j. povinný zaviazaný k povinnosti prispievať na výživu mal. detí, a to A. zvýšeným výživným zo sumy 250 eur na sumu 290 eur a na mal. A. zo sumy 170 eur na sumu 200 eur mesačne počnúc 01.06.2024. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.05.2024 a stalo sa vykonateľným dňa 28.05.2024.

21. Oprávnení sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhali od povinného úhrady dlžného výživného za mesiac júl 2024 vo výške 460 eur (290 eur na mal. A. a 170 eur na mal. A.) a bežného výživného v sume 490 eur mesačne na obe deti.

22. Dôvodom podaného návrhu na zastavenie exekúcie zo strany povinného bola najmä tvrdená skutočnosť, že maloletý A. sa nachádza od mesiaca júl 2024 u neho ako otca, ktorý maloletému uspokojuje všetky potreby. Uvedená okolnosť musela byť zákonnej zástupkyňi oprávnených známa, napriek tomu podala dňa 18.07.2024 návrh na vykonanie exekúcie a domáhala sa zo strany povinného zaplata dlžného výživného vo vzťahu k mal. A. v sume 290 eur, ako aj bežného výživného. Uvedenú skutočnosť verifikoval následne aj Okresný súd Trenčín rozsudkom sp. zn. 84P/49/2024-91 zo dňa 21.11.2024, ktorý zmenil rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.06.2023, sp. zn. PB – 4P/7/2023-49 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 01.12.2023, sp. zn. 14Co/81/2023-91, v časti zverenia mal. A. do osobnej starostlivosti a úpravy styku a rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.05.2024 sp. zn. 86P/24/2024-48 (t.j. exekučný titul) v časti výživného na mal. A. tak, že mal. A. zveril do osobnej starostlivosti otca a matke maloletého uložil povinnosť prispievať na výživu mal. A. výživným od 01.07.2024 do 30.11.2024 vo výške 200 eur mesačne a od 01.12.2024 vo výške 80 eur mesačne s tým, že zameškané výživné od 01.07.2024 do 30.11.2024 vo výške 1000 eur súd povolil matke maloletého splácať v mesačných splátkach po 50 eur spolu s bežným výživným. Súd sa teda nestotožňuje s názorom oprávnených, že návrh bol podaný dôvodne. Hoci exekučný titul v tom čase svedčil oprávneným, v dôsledku čoho súd vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie

exekúcie, skutkový stav bol iný už v júli 2024 a zákonnej zástupkyni oprávnených známe, že mal. A. sa už v tom čase nachádzal u otca, ktorý zabezpečoval všetky potreby maloletého.

23. Dňa 13.06.2025 bolo súdu doručenie upovedomenie o zastavení exekúcie vydané súdnym exekútorom dňa 12.06.2025 z dôvodu podľa ust. § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku – pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom, ktorá bola odložená podľa § 61h ods. 1 písm. e) povinný prostredníctvom exekútor splnil riadne a včas bežné výživné počas troch po sebe nasledujúcich mesiacov.

24. Napriek skutočnosti, že exekučné konanie je ako celok (t.j. aj v časti, v ktorej nebolo už predtým zastavené súdom, konkrétne uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. sp. zn. 22Ek/1662/2024 zo dňa 12.02.2025) zastavené dňom 13.06.2025 (v zmysle ust. § 61n ods. 5 písm. a/ Exekučného poriadku), súd s poukazom aj na závery Ústavného súdu SR obsiahnuté v uznesení sp. zn. IV. ÚS 563/2023 – 21 zo dňa 07.11.2023 rozhodol o predmetnej sťažnosti oprávnených, a to z dôvodu právnej istoty.

25. V prvom rade súd konštatuje, že nemožno prisvedčiť argumentácii oprávnených a pozeráť na vec prísne formalisticky, že v čase začatia exekučného konania bol ich návrh 100% oprávnený. Súd pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie a pri vydávaní poverenia súdnemu exekútorovi vychádzal iba z podkladov predložených oprávnenými k návrhu na vykonanie exekúcie. Oprávnenosť nároku je však konfrontovaná podaním návrhu na zastavenie exekúcie zo strany povinného, ktorý má zákonnú možnosť spochybniť nárok oprávnených a teda navrhnúť zastavenie exekúcie. Otázka vyživovacej povinnosti je citlivou otázkou pre oboch zákonných zástupcov maloletých detí, ktorí by v záujme maloletých detí mali vzájomne komunikovať a k otázke vyživovacej povinnosti pristupovať zodpovedne na oboch stranách v záujme maloletých detí. Ak sa maloleté dieťa v čase začatia exekučného konania nachádzalo od začiatku mesiaca júl 2024 (vo faktickej osobnej starostlivosti) u otca, ktorý dieťaťu zabezpečoval všetku starostlivosť a vykryval potreby maloletého dieťaťa, ktorá skutočnosť bola následne súdom verifikovaná v podobe súdneho rozhodnutia o zmene starostlivosti o maloleté dieťa, a ktorá skutočnosť bola matke maloletého známa, bolo podanie návrhu oprávneného 1/ (A. B.) voči povinnému neopodstatnené a to tak v časti dlžného výživného vo výške 290 eur za mesiac júl 2024, ako aj v časti bežného výživného vo výške 290 eur mesačne. Rovnako bol neopodstatnený návrh oprávneného 2/ (A. B.) v časti dlžného výživného vo výške 100 eur. Oprávnený bol iba nárok na dlžné výživné v sume 70 eur a bežné výživné v sume 200 eur mesačne na mal. A. B. (oprávneného 2/).

26. V tejto súvislosti súd poukazuje na ust. § 10 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v zmysle ktorého pre výkon rozhodnutia alebo exekúciu na opakujúce sa plnenie sú tarifnou hodnotou splátky, ktoré sú zročné v čase podania návrhu na výkon rozhodnutia alebo vykonávanie exekúcie.

27. V danom prípade v zmysle podaného návrhu si oprávnení uplatnili nárok z titulu dlžného výživného v sume 460 eur (dlžného výživného na mal. A. 290 Eur a na mal. A. 170 Eur), z ktorého bol oprávnený iba nárok na dlžné výživné 70 eur na mal. A..

28. Preto vyšší súdny úradník správne ustálil výšku trov právneho zastúpenia z titulu podaného návrhu na vykonanie exekúcie na sumu 54,19 eur (oprávnení pri vyčíslení trov vychádzali zo sumy spoločného dlžného výživného) a teda oprávneným časť uplatnených trov exekúcie v sume 16,61 eur nepriznal. V tejto súvislosti však súd konštatuje, že nakoľko vo veci už bolo vydané poverenie, bolo v tejto časti potrebné konanie (exekúciu) zastaviť v súlade s ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku a nie zamietnuť nárok na náhradu trov exekúcie. So zreteľom na uvedené preto súd zmenil I. výrok napadnutého uznesenia len čo do spôsobu rozhodnutia - zastavenia/zamietnutia.

29. Pokiaľ ide o II. výrok napadnutého uznesenia, ktorým bolo rozhodnuté o trovách exekúcie spojených s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a podanou sťažnosťou povinného proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie, v tejto súvislosti súd poukazuje na nasledovné skutočnosti:

30. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Podľa ust. § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

33. Podľa ust. § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

34. Podľa ust. § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

35. Oprávnení 1/ a 2/ netvoria nerozlučné spoločenstvo, ale samostatné procesné spoločenstvo. Oprávnenými v zmysle exekučného titulu sú synovia povinného, v mene ktorých podala návrh zákonná zástupkyňa – matka. Návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie výživného mohol byť podaný aj samostatne ohľadne každého z mal. detí, resp. len ohľadne jedného z nich. Na strane oprávneného 1/ navyše počas exekučného konania došlo k zmene v starostlivosti o dieťa, ktoré je v súčasnosti zverené do starostlivosti otca – povinného. Aj keď v tejto časti návrhu na vykonanie exekúcie (voči oprávnenému 1/) mal povinný plný úspech, nakoľko v časti dlžného ako aj bežného výživného bola exekúcia zastavená, a teda by za iných okolností patrilo povinnému nárok na náhradu trov konania, treba vziať na zreteľ skutočnosť, že nakoľko je v súčasnosti už dieťa zverené do starostlivosti otca, bol by mal. A. (zverený do starostlivosti otca) zaviazaný na náhradu trov konania, ktoré by v konečnom dôsledku hradil povinný.

36. Preto sťažnostný súd v zmysle ust. § 200 Exekučného poriadku v spojení s ust. § 257 CSP z dôvodu hodného osobitného zreteľa rozhodol tak, že povinnému nárok na náhradu trov konania (z titulu podaného návrhu povinného na zastavenie exekúcie a z titulu podanej sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1662/2024 zo dňa 26.11.2024) voči oprávnenému 1/ nepriznal.

37. Pokiaľ ide o oprávneného 2/ so zreteľom na skutočnosť, že v zmysle ust. § 10 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov sú tarifnou hodnotou len splátky, ktoré sú ročné, povinný mal voči oprávnenému 2/ úspech 59 % (konanie v časti dlžného výživného vo výške 100 eur bolo zastavené, oprávnený bol iba nárok na dlžné výživné vo výške 70 eur), teda oprávnený 2/ úspech 41 % pokiaľ ide o otázku dlžného výživného. V spojení s prihliadnutím na skutočnosť (ktorá sa síce nezohľadňuje pri samotnom výpočte trov exekúcie, ale má význam z hľadiska posudzovania miery úspechu v konaní podľa CSP), že oprávnený bol aj nárok z titulu bežného výživného, súd podľa ust. § 255 ods. 2 CSP vyslovil, že ani jeden z nich nemá právo na náhradu trov konania.

38. Len pre úplnosť na margo námietky oprávnených, že už aj v samotnom základnom, tzv. „nachádzacom“ konaní, ktoré predchádza vykonávaciemu konaniu, sa oprávnenosť podaného návrhu podľa Civilného sporového poriadku posudzuje ku dňu podania návrhu (žaloby) sťažnostný súd uvádza, že táto argumentácia nemá oporu v ustanoveniach CSP, nakoľko podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Podstatné z hľadiska stanovenia pomeru úspechu v spore, vo veci je teda, či žaloba a v akom rozsahu bola dôvodná, resp. nárok ňou uplatnený v čase vyhlásenia rozsudku súdu, nie v čase podania žaloby. Ako príklad možno uviesť situáciu, ak by v čase podania žaloby bol nárok na zaplatenie – peňažná pohľadávka žalobcu voči žalovanému v celom rozsahu dôvodná, avšak v priebehu konania by došlo k jej čiastočnej úhrade žalovaným, teda v čase vyhlásenia rozsudku súdu by už v časti úhrady nebola pohľadávka uplatňovaná dôvodne. Ak by žalobca napriek tomu nevzal žalobu v tejto časti späť a súd by mu priznal ako dôvodnú len časť pohľadávky, ktorá nebola ku dňu vyhlásenia rozsudku uhradená, mal by čiastočný úspech v spore, vo veci len v tejto časti, v akej nebola pohľadávka uhradená, v ostávajúcej časti (v ktorej by súd žalobu už ako nedôvodnú zamietol) by mal úspech žalovaný.

39. O trovách sťažnostného konania (sťažnosť smerujúca proti napadnutému uzneseniu sp. zn. 22Ek/1662/2024 zo dňa 10.04.2025) súd rozhodol nasledovne:

40. Právna úprava trov exekúcie je v Exekučnom poriadku v zásade komplexná, pričom Civilný sporový poriadok je možné aplikovať len na tie momenty exekučného konania, ktoré nie sú Exekučným poriadkom upravené komplexne (napr. § 255 CSP zásada úspechu a neúspechu). Exekučný poriadok v pozícii *lex specialis* vymedzuje okruh subjektov, o nákladoch ktorých možno uvažovať ako o trovách exekučného konania a následne jednotlivé zložky trov týchto subjektov vymedzuje Exekučný poriadok v § 195 až 199g taxatívnym spôsobom, spolu s pravidlami pre ich uplatnenie a (prípadnú) náhradu. Keďže sa jedná o taxatívny výpočet, náklady iných subjektov, ale ani iné náklady nominovaných subjektov nemožno považovať za trovy exekučného konania (Števček, M., Kotrecová, A., Tomašovič, M., Molnár, P. a kol. Exekučný poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2018, s. 814). V ustanovení § 199a Exekučného poriadku zákon taxatívnym spôsobom ďalej vymenúva, čo považuje za trovy účastníkov konania, a teda na strane oprávneného sú to výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky za zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie; na strane povinného sú to výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie. Účastník konania teda môže vynaložiť aj akékoľvek iné výdavky, ale zákon pri nich ani neuvažuje o možnej náhrade v exekučnom konaní. Uvedené plne korešponduje aj s právnou úpravou obsiahnutou v § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v zmysle ktorého v rámci exekúcie možno priznať náhradu trov právneho zastúpenia len za tie úkony, ktoré sú tu uvedené, a to prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu (pod čo treba subsumovať aj návrh na zastavenie exekúcie), zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu. Ako je z uvedeného zrejme, zákonodarca mal jednoznačne spomenutou právnou úpravou za to, aby trovy v rámci exekučného konania boli minimalizované na maximálne možnú mieru tak, aby bolo zachované právo na súdnu ochranu a právnu pomoc účastníkov, čo zodpovedá aj charakteru exekučného konania ako konania vykonávacieho. V priebehu exekučného konania sa nepredpokladá existencia nových a závažných skutočností, ktoré by si vyžadovali iné ďalšie úkony, ako tie ktoré sú uvedené v § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. Účelom exekučného konania je predsa vymôcť pohľadávku priznanú exekučným titulom a nie vymáhanú pohľadávku navyšovať o akékoľvek trovy, ktoré v priebehu konania mohli oprávnenému vzniknúť.

41. Keďže predmetom sťažnosti nebola vec sama, ale výlučne rozhodnutie súdu o trovách účastníkov, súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol, že oprávnení 1/ a 2/ a povinný nemajú nárok na náhradu trov sťažnostného konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (